

پاسخ‌های روشن به احمد اسماعیل بصری

۳

اشتباهات
احمد اسماعیل در قرآن
(تفسیر و زبان عربی)

نویسنده: شیخ علی آل محسن

مترجم: محمد مهدی سلمانپور

مجموعه محدودیت دارالهدایه

daralhidaye.ir

daralhidaye_ir

پاسخ های روشن به
احمد اسماعیل بصری

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی)

نویسنده: شیخ علی آل محسن

مترجم: محمد مهدی سلمانپور

مجلس شورای اسلامی ایران

شماره انتشار: ۲۳۱

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی)

نویسنده

شیخ علی آل محسن

مترجم

محمد مهدی سلمانپور

مرکز پژوهش‌های تخصصی امام مهدی علیه السلام

شماره انتشار: ۲۳۱

چاپ اول، ۱۴۴۱ قمری

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

نجف اشرف

تمامی حقوق متعلق به مرکز پژوهش‌های

تخصصی امام مهدی علیه السلام می‌باشد

به نام خداوند بخشنده مهربان

مقدمه ی مرکز:

سپاس از آن پروردگار جهانیان است، و درود و سلام بر سرور و پیامبر ما، محمد و خاندان پاک و طاهر ایشان.

مرکز پژوهش های تخصصی امام مهدی علیه السلام، به دنبال افزایش مباحث پیرامون احمد اسماعیل گاطع و ادّعاها و دروغ های او که بیش از پنجاه ادّعای باطل و بی دلیل است، پاسخ به این ادّعاها را ضروری دانسته است. لازم به تذکر است که جواب به آن سخنان، به معنای علمی و منطقی بودن آنها نیست؛ چرا که ادّعاهای آن افراد تنها تقلب، نیرنگ، دروغ، افتراء و برخورد سلیقه ای با روایات است و بهترین

۴..... پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

دلیل بر این امر کتابهای (احمد اسماعیل) و پیروانش است. بلکه رد و پاسخ به ادّعاهای این افراد به دلیل شبهاتی است که می تواند دامن گیر برخی افراد ضعیف شده و در نتیجه پاره ای توضیحات، روشنگری ها و بیان مبانی را سبب گردد که راه و روش علمی نزد همه مردم به صورت عام و شیعیان به شکل ویژه، بر آن تکیه دارد.

علاوه بر این، افرادی که فریب (احمد اسماعیل) را خورده و از او پیروی کرده اند نیز باید با دلیل و برهان روبرو شوند تا کسی از این افراد را یارای این نباشد که بگوید: ﴿پروردگارا چرا برای ما پیامبری بیم دهنده نفرستادی و راهنمایی هدایتگر را نیاوردی تا از آیات تو پیروی کنیم پیش از آنکه ذلیل و رسوا شویم﴾ (طه: ۱۳۴)¹.

از این رو، در کنار دیگر فعالیت های مرکز

۱. اقبال اعمال ج ۱، ص ۵۰۵.

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی)..... ۵

پژوهش‌های تخصصی امام مهدی علیه السلام در رد شبهات،
از طریق سایت اینترنتی، فضای مجازی و نشریه (صدی
المهدی) و دیگر فعالیتها، انتشار این کتابچه نیز در رد بر
احمد اسماعیل، حلقه‌ای از حلقه‌های برخورد با اهل
بدعت و انحراف محسوب می‌شود.

از خدای متعال توفیق ثابت قدمی بر حق را
خواستاریم. ای دگرگون‌کننده قلب‌ها، دل‌های ما را
بر دینت ثابت بدار.

مدیر مرکز

سید محمد قبانیچی

پیشگفتار مترجم

احمد اسماعیل بصری، مشهور به احمد الحسن، از دَجَّالان، شیادان و مدعیان دروغین این عصر است. او از عشیره البوسيلم استان بصره است و کمتر از دو دهه پیش ادعاهای ناروای خویش را در عرصه مهدوی آغاز کرده است.

ادعاهای نامبرده، از ارتباط با امام زمان علیه السلام آغاز شد و سپس مدعی مذکور خود را فرزند امام عصر، یمانی موعود، مهدی اول از مهدیان دوازده گانه‌ای که به پندار باطل او پس از امام زمان علیه السلام به حکومت می‌رسند، جانشین و فرستاده و نائب خاص امام زمان دانست. او همچنین خود را معصوم و دارای علم و سلاح اهل بیت علیهم السلام، امام سیزدهم و وصی امام زمان علیه السلام نیز قلمداد می‌کند.

این میراث‌دار مکتب شلمغانی، در حالی چنان

۸..... پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

ادّعاهایی می کند که در حدّ یک فرد عامّی هم از اسلام و قرآن اطلاع ندارد و خطاهای او حتّی در خواندن آیات ساده ی قرآن نیز بی شمار است.

در حدود کمتر از دو دهه که از فعالیت های این جریان می گذرد، کتب و مقالات بسیاری در نقد و بررسی ادّعاهای باطل آن به نگارش در آمده است. مرکز پژوهش های تخصصی امام مهدی علیه السلام در نجف اشرف، از مراکزی است که پیشینه ای درخشان در پاسخ به شبهات این مدّعی مهدویت دارد.

از جمله آثاری که این مرکز در دفاع از عقائد حقّه توفیق نشر آن را یافته است، مجموعه ی عالمانه ی (الردّ الساطع علی ابن گاطع) است که ده کتاب کم حجم را شامل می شود. این کتب، برگرفته از کتاب های مفصلی هستند که نویسندگان محترم آنها به تفصیل در رد احمد اسماعیل نگاشته اند و برخی از آثار را نیز مرکز پژوهش های تخصصی امام مهدی علیه السلام منتشر ساخته است.

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی)..... ۹

کتابی که پیش روی خوانندگان گرامی است، هفتمین اثر از مجموعه‌ی مورد اشاره است. نویسنده‌ی فاضل این کتاب، استاد شیخ علی آل محسن است و اثر خود را به قصد بیان برخی از خطاهای فاحش احمد اسماعیل بصری، در موضوعات قرآن، تفسیر و نحو عربی به نگارش در آورده است.

احمد اسماعیل که معلومات او در مطالب و معارف دینی، نه تنها از مبتدی‌ترین طلاب حوزه، بلکه از عوام مؤمنان نیز به مراتب کمتر است، حتی در خواندن آیات قرآن و تلفظ عبارات ساده عربی نیز اشتباهاتی بی شمار دارد. همچنین در تفسیر قرآن و نحو عربی نیز اشتباهات عجیبی از او سر زده است. این خطاها، آشکارا نشان می‌دهد که این مدّعی امامت و عصمت و مهدویت، خود سرشار از اشتباهاتی فاحش است که از مبتدیان نیز دور از انتظار است؛ این خود

۱۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

گواه دروغ بودن ادّعای اوست و مکر و حيله او را بر
ملا خواهد کرد.

با مطالعه ی کتاب پیش رو، خوانندگان گرامی به
داوری منصفانه درباره ی شخصیت این مدّعی دروغین
خواهند پرداخت. امید که این اثر در پیشگاه قطب عالم امکان
مقبول و مرضیّ افتد.

* * *

با مشاهده‌ی کتاب‌ها، بیانیه‌ها و فایل‌های صوتی منسوب به احمد اسماعیل گاطع، مواردی بسیار از اشتباهاتی فاحش را خواهیم یافت که حتی کمترین طلاب علم نیز دچار آن نمی‌شوند، چه رسد به امام معصوم که احمد اسماعیل چنین مقامی را برای خود ادّعا می‌کند. نظر به زیادی آن موارد، تنها به ذکر برخی از نمونه‌ها در چند دسته‌ی مختلف اکتفا می‌شود.

خطاهای احمد اسماعیل در قرائت قرآن:

هر کس به فایل‌های صوتی احمد اسماعیل گوش فرا دهد، خواهد دید که او در قرائت برخی آیات قرآن کریم، به اشتباهات فاحشی افتاده که شمار آن نیز اندک نیست. یکی از مهمترین خطابه‌های صوتی او، بیانیه‌ای است که طلاب حوزه‌های علمیه نجف اشرف و قم

۱۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

مقدس را در آن خطاب قرار داده است. نظر به این که احمد اسماعیل خود را امام معصوم می داند و سزاوار نیست که به اشتباه بیفتد، انتظار این است که بیانیه ی او محکم و تهی از اشتباه باشد؛ همچنین قابل توجه است که او کلام خود را نیز خطاب به طلبه ها ایراد کرده که از آنان انتظار می رود لغزش های او را مورد اشکال قرار دهند. اما کلام احمد اسماعیل در این سخنان، سرشار از خطاهای بسیار و فاحش در آیات قرآن و دیگر موارد است؛ با آن که به نظر می رسد او نه به صورت فی البداهة، که از روی برگه ونوشته سخن گفته است. اکنون به بررسی برخی از خطاهای احمد اسماعیل در خواندن قرآن می پردازیم:

۱ - ﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ (اعراف: ۱۶۴).

«وهنگامی را که گروهی از آنها گفتند چرا جمعی را اندرز می دهید که سرانجام خداوند آنها را هلاک

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۱۳

خواهد کرد و یا به عذاب شدیدی گرفتار خواهد ساخت».

خنده‌دار است که احمد حتی در آغاز سخن خود نیز در خواندن این آیه مرتکب اشتباه شده است. چرا که او لفظ جلاله‌ی الله را به صورت درشت و غلیظ تلفظ کرده و حرف نون را در تنوین کلمه «قَوْمًا» بدون کسره خوانده است، حال آن که صحیح این است که آن را با کسره بخواند و لفظ الله را نیز به شکل نرم و نازک تلفظ نماید.

۲ - «وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ» (عنکبوت: ۶۹).

«و کسانی که در راه ما به جهاد برخیزند ما آنها را به راه‌های خود هدایت می‌کنیم و خدا با نیکوکاران است».

احمد اسماعیل در قرائت آیه‌ی شریفه، کلمه «سُبُلَنَا» را به اشتباه به صورت مرفوع (سُبُلْنَا) خوانده

۱۴ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

است. این اشتباهی فاحش است که کوچکترین طلاب علوم دینی نیز مرتکب آن نمی شوند.

۳ - ﴿تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى﴾ (نجم: ۲۲).

در این صورت این تقسیمی است غیر عادلانه.

او کلمه ﴿ضِيزَى﴾ را در آیه شریفه با فتحه بر حرف ضاد و به شکل (ضِیزی) خوانده است، در حالی که حرف ضاد در این آیه با کسره است.

برخی از یاران احمد اسماعیل چنین ادعا کرده اند که این قرائت بر طبق روایت اهل بیت علیهم السلام است چرا که در برخی قرائت های وارد شده درباره ی این کلمه، آن گونه که احمد اسماعیل خوانده آمده است.

آشکار است که این سخن توجیهی بی اعتبار است؛ چرا که در روایات وارد نشده که اهل بیت علیهم السلام این آیه را این چنین خوانده باشند. علاوه بر این، این ادعا زمانی مورد پذیرش بود که احمد اسماعیل توانایی قرائت صحیح قرآن را داشت، امّا با وجود خطاهای

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۱۵

بسیار و فاحش او، پذیرش چنین سخنی سادگی و غفلت است.

۴ - ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران: ۲۶).

﴿بگو بارها! مالک حکومتها تویی، به هر کس بخواهی، حکومت می‌بخشی و از هر کس بخواهی حکومت را می‌گیری، هر کس را بخواهی عزت می‌دهی و هر که را بخواهی خوار می‌کنی. تمام خوبی‌ها به دست توست، همانا تو بر هر چیزی قادری﴾.

احمد اسماعیل در خواندن این آیه‌ی شریفه مرتکب سه خطای آشکار شده است. یکی آن که کلمه ﴿اللَّهُمَّ﴾ را به صورت درشت و غلیظ قرائت کرده، در حالی که باید به صورت نرم و نازک تلفظ شود

۱۶ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

چون حرف لام ما قبل آن - در کلمه ﴿قُلِ﴾ - دارای کسره است.

دوم آن که کلمه ﴿مَالِكَ﴾ را به صورت مجرور (مَالِكِ) خوانده در حالی که منصوب است.

سوم آن که کلمه ﴿تَنْزَعُ﴾ را که حرف زاء در آن مکسور است، به صورت (تَنْزَعُ) خوانده و حرف زاء را مفتوح تلفظ کرده است.

۵ - ﴿فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (الأعراف: ۱۶).

«اکنون که مرا گمراه ساختی من بر سر راه مستقیم تو برای آنها کمین می کنم».

احمد اسماعیل در خواندن این آیه ی شریفه مرتکب اشتباه شده و در کلمه ﴿لَأَقْعُدَنَّ﴾ حرف عین را کسره داده و آن را به صورت (لَأَقْعُدَنَّ) خوانده است. با این که حرف عین در این کلمه دارای ضمه است. سپس نیز در مقام تصحیح اشتباه خود بر آمده و مجدداً به

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۱۷

خطا افتاده است! چرا که این بار کلمه مورد نظر را با فتح عین و به صورت اشتباه (لَأَقْعَدَنَّ) خوانده است!

۶ - ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (نمل: ۸۲).

«و هنگامی که فرمان عذاب آنها رسد [و در آستانه رستاخیز قرار گیرند] جنبنده ای را از زمین برای آنها خارج می کنیم که با آنها صحبت می کند و می گوید: مردم به آیات ما ایمان نمی آورند».

احمد اسماعیل هنگام خواندن این آیه نیز حرف و او را از کلمه ﴿وَإِذَا﴾ حذف نموده است.

۷ - ﴿وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾ (الأعراف: ۴).

«چه بسیار شهرها و آبادی ها که آنها را هلاک کردیم و عذاب ما شب هنگام یا در روز هنگامی که استراحت کرده بودند به سراغشان آمد».

۱۸ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

احمد اسماعیل در این آیه نیز در خواندن کلمه ﴿بِیَاتَا﴾ مرتکب خطا شده و آن را با کسره و به صورت (بِیاتَا) قرائت کرده است در حالی که دارای فتحه است.

۸ - ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ﴾ (الأعراف: ۹).

﴿و کسانی که میزان های (عمل) آنها سبک است افرادی هستند که سرمایه وجود خود را به خاطر ظلم و ستمی که به آیات ما می کردند از دست داده اند﴾.

احمد اسماعیل در قرائت این آیه ی شریفه، فعل ﴿يَظْلِمُونَ﴾ را به شکل (يَظْلَمُونَ) و با فتح حرف لام خوانده است در حالی که غلط است و حرف لام در این کلمه کسره دارد.

۹ - ﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ (الأعراف: ۱۲).

﴿فرمود: چه چیز تو را مانع شد که سجده کنی در آن هنگام که به تو فرمان دادم؟﴾.

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۱۹

احمد در خواندن این آیه‌ی شریفه نیز، آخر فعل ﴿تَسْجُدَ﴾ را ساکن کرده که نادرست است.

۱۰ - ﴿قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (الأعراف: ۱۸).

﴿فرمود: از آن با ننگ و عار و خواری بیرون رو، و سوگند یاد می‌کنم که هر کس از آنها از تو پیروی کند جهنم را از همه شما پر می‌کنم﴾.

در این آیه‌ی شریفه نیز احمد اسماعیل کلمه ﴿مَذْذُومًا﴾ را به اشتباه به صورت (مذموماً) تلفظ کرده، و فعل ﴿تَبِعَكَ﴾ را با فتح حرف باء خوانده در حالی که حرف مورد نظر در این کلمه دارای کسره است.

تمام آن چه گفته شد تنها از یک سخنرانی احمد اسماعیل بوده است، چه رسد به دیگر اشتباهات او در سخنرانی‌های دیگرش!

با این اوصاف، مضحک است که احمد اسماعیل

۲۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

در برخی کتب خود فخر فروشی کرده و چنین گفته است:

(یمانی نامش احمد است و از بصره است و در گونه‌ی راستش اثری است، در ابتدای ظهورش به شکل جوان است و پوست سر او ریخته است و او پس از امامان، داناترین مردم به قرآن و تورات و انجیل است)^۱.

همچنین در سایت یاران او در اینترنت نیز ذیل عنوان (امام احمد الحسن علماء را به مناظره دعوت کرده و اهل هر کتابی را با کتاب خود به مناظره خوانده است) چنین آمده است:

(سید احمد الحسن فرموده است: من از اهل تورات به توراتشان، از اهل انجیل به انجیلشان، و از اهل قرآن به قرآنشان دانایترم).

۱. المتشابهات ج ۴، ص ۴۶.

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۲۱

مشاهده شد که احمد اسماعیل حتی نمی‌تواند آیات قرآن را به شکل صحیح آن بخواند، به حدی که قرائت بسیاری از کودکان مسلمان نیز از قرآن خواندن او صحیح‌تر است؛ بنابراین او چگونه از تمام عالمان مسلمان در علوم قرآنی و فهم معانی کتاب خدا داناتر است؟!

خطاهای احمد اسماعیل در تفسیر:

۱ - ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾
(البقرة: ۱۴۳).

﴿همان‌گونه شما را نیز امت میانه‌ای قرار دادیم تا گواه بر مردم باشید و پیامبر هم گواه بر شما باشد﴾.

احمد اسماعیل در تفسیر این آیه چنین گفته است:

(اُمّت وسط همان اُمّت محمدی راستین هستند)

و همان سیصد و سیزده نفر می‌باشند. وسط نیز همان

۲۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

صراط مستقیم است که مهدی اول می باشد چرا که او وسط بین امامان و مهدیین است. پس امت وسط همان پیروان مهدی اول و یاران امام مهدی هستند، و همچنین بهترین امتی می باشند که برای مردم آفریده شده اند و بلکه بهترین امامان هستند^۱.

این سخنان احمد اسماعیل آشفتگی آشکاری دارد. او ابتدا گفته که امت وسط همان سیصد و سیزده نفرند و سپس از این ادعا بازگشته و گفته که وسط همان مهدی اول است! این در حالی است که خبر باید مانند مبتدا باشد، و احمد اسماعیل اینجا امت را سیصد و سیزده نفر قرار داده و خبر را (وسط) مهدی اول قلمداد کرده است. مشخص نیست این عبارت مفرد، چگونه می تواند خبر برای جمعی متفاوت با آن قرار گیرد.

۱. المتشابهات ج ۴، ص ۷۲.

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۲۳

احمد اسماعیل سپس از این هم صرف نظر کرده و چنان که گذشت، گفته است که اُمّت وسط همان پیروان مهدی اول و یاران امام مهدی هستند. پوشیده نیست که سیصد و سیزده نفر، پیروان مهدی اول نیستند، بلکه یاران امام زمان عجل الله تعالی فرجه می باشند.

سپس احمد اسماعیل پیروان مهدی اول را بهترین اُمّت و بلکه بهترین امامان دانسته است؛ در حالی که واضح است که این پیروان، امام نیستند. بنگرید که در این سخنان که بیش از پنج خط هم نیست چه میزان آشفتگی و هذیان وجود دارد.

۲ - ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ (البقرة: ۲۳۸).

﴿در انجام همه نمازها، [و به خصوص] نماز میانه کوشا باشید، و از روی خضوع و اطاعت برای خدا بپاییزید﴾.

احمد اسماعیل در تفسیر این آیه چنین گفته است:

(نماز همان ولایت است، یعنی بر انجام ولایت
کوشا باشید. و نماز میانه همان ولایت بین امامان
و مهدیین است، یعنی ولایت مهدی اول در ابتدای
ظهور امام مهدی علیه السلام، چرا که مهدی اول از مهدیین
است و همچنین از امامان نیز محسوب می شود؛ چنان که
در روایاتی که امامان از فرزندان علی و فاطمه را دوازده
نفر بر شمرده اند این امر آمده است).^۱

در آیهی شریفه، نماز میانه بر نمازها عطف شده
است و به این امر اصطلاحاً ذکر خاص پس از عام گفته
می شود که به دلیل اهمیت خاص است. در حالی که
ولایت مهدی اول، که به پندار این فرقه همان احمد
اسماعیل است، هرگز مهم تر از ولایت امیر مؤمنان
علیه السلام و دیگر امامان معصوم نیست تا ولایت باقی
امامان ذکر نشده و تنها به صورت خاص، ولایت
مهدی اول ذکر شود!

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۲۵

همچنین، مهدی اول ولایت خاصی در آغاز ظهور امام مهدی ندارد، چرا که او خود پیرو امام مهدی و رعیت ایشان است؛ و اگر هم ولایتی داشته باشد پس از وفات امام مهدی خواهد بود؛ بنابراین ولایت او اکنون خصوصیتی ندارد تا مورد تأکید واقع شود.

علاوه بر این، خداوند متعال در آیه‌ی بعد چنین می‌فرماید:

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ
كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾﴾ (البقرة: ۲۳۹).

﴿و اگر بترسید، نماز را در حال پیاده یا سواره انجام دهید، اما هنگامی که امنیت خود را باز یافتید، خدا را یاد کنید﴾.

که این امر نشانگر آن است که منظور از نمازها در آیه‌ی مورد نظر، همان نماز معروف و متعارف است نه ولایت؛ زیرا واضح است که آنچه در حال ترس امکان

۲۶ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

برگزاری آن به صورت پیاده یا سواره وجود دارد، نماز است و ولایت نیست.

همچنین، آنچه احمد اسماعیل ادعا کرده، مخالف آن چیزی است که در روایات صحیح از اهل بیت علیهم السلام در تفسیر این آیه آمده است. از جمله:

در صحیحی زرارة از امام باقر علیه السلام چنین آمده که آن حضرت فرمودند:

«خدا فرموده است: بر انجام نمازها کوشا باشید و نماز میانه؛ و آن نماز ظهر است که اولین نمازی بود که پیامبر خدا آن را خواند و در وسط روز بود، و وسط دو نماز روز واقع شده است، یکی نماز صبح و دیگری نماز عصر»^۱.

همچنین در صحیحی ابو بصیر آمده است: از امام صادق علیه السلام شنیدم که فرمود: «نماز میانه همان نماز

۱. تهذیب الاحکام ج ۲، ص ۲۴۱، ح (۲۳/۹۵۴).

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۲۷

ظهر است و آن اولین نمازی است که خدا بر پیامبرش نازل نمود»^۱.

و روایات دیگری غیر از این‌ها که برخلاف ادّعای احمد اسماعیل است.

۳ - «يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً» (النساء: ۱).

«ای مردم از پروردگارتان پرهیزید که همه شما را از یک انسان آفرید، و همسر او را نیز از جنس او آفرید و از آن دو مردان و زنان فراوانی منتشر ساخت».

احمد اسماعیل در تفسیر این آیه گفته است:

(خدای متعال محمد را آفرید سپس از او علی و فاطمه را خلق کرد، نوری که ظاهر او علی و باطنش فاطمه بود، سپس مخلوقات را از علی و فاطمه آفرید)^۲.

۱. معانی الاخبار ص ۲۳۱، باب معنی الصلاة الوسطی، ح ۱.

۲. المتشابهات ج ۴، ص ۳۶.

۲۸ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

کلام احمد مخالف ظاهر آیه ی شریفه است؛ چرا که ظاهر آیه این است که ابتدای خلقت، یک انسان بوده است و سپس همسرش از آن آفریده شده است و این اشاره ی روشن به آدم و حواء علیهم السلام و همان سخن خداست که فرموده است:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ (الحجرات: ۱۳).

﴿ای مردم ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و تیره ها و قبیله ها قرار دادیم، تا یکدیگر را بشناسید، همانا گرامی ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست، خداوند دانا و خبیر است﴾.

منظور آیه ی شریفه این نیست که آغاز خلقت از پیامبر ما بوده و سپس علی و فاطمه از او آفریده شده اند! چرا که خدا می فرماید: ﴿و همسرش را از او آفرید﴾ و روشن است که امیر مؤمنان و حضرت زهرا علیها السلام همسر آن انسان و نفس آغازین نیستند!

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۲۹

همچنین در کلام احمد اسماعیل که گفته است:
(سپس خداوند مخلوقات را از آن دو آفرید) چنین بر
می آید که ضمیر به حضرت علی و فاطمه برمی گردد،
چرا که اگر به رسول خدا و علی و فاطمه باز می گشت
باید چنین تعبیر می کرد: (خلق الخلق منهم). این در
حالی است که ظاهر سخن خدای متعال که فرموده
است: ﴿و از آن دو مردان و زنان بسیاری را منتشر
ساخت﴾ چنین است که خداوند از همان نفس آغازین
و همسرش مردان و زنان بسیاری را آفریده است.

۴ - ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ﴾
(النور: ۳۵).

﴿این چراغ با روغنی افروخته می شود که از
درخت پر برکت زیتونی گرفته شده که نه شرقی است
و نه غربی [آن چنان روغنش صاف و خالص است که]
نزدیک است بدون تماس با آتش شعله ور شود﴾.

۳۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

احمد اسماعیل در تفسیر این آیه شریفه گفته است:

(زیتون و درختی که از کوه سینا می روید و در روغن می روید، و آن زیتونی که نه شرقی است و نه غربی، همگی به یک شخص اشاره دارد و او همان مهدی اول در زمان ظهور امام مهدی است. او همان زیتون در این سوره ای است که ما در صدد شرح و بیانش هستیم. او درختی است که در طور سینا (یعنی نجف) می روید همان طور که از امیر مؤمنان و امام صادق علیه السلام روایت شده است)^۱.

در این کلام گزافه گویی های بسیاری است؛ چرا که خداوند در قرآن می فرماید:

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿١٨﴾ فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِلْأَكْلِيِّنَ ﴿٢٠﴾﴾ (المؤمنون: ۱۸ - ۲۰).

۱. المتشابهات ج ۴، ص ۶۸.

﴿و از آسمان آبی به اندازه‌ی معین نازل کردیم و آن را در زمین ساکن نمودیم و ما بر از بین بردن آن کاملاً قادریم. سپس به وسیله آن باغهایی از درخت نخل و انگور برای شما ایجاد کردیم، باغهایی که در آن میوه‌های بسیار است و از آن تناول می‌کنید. و نیز درختی که از طور سینا می‌روید و از آن روغن و نان خورش برای خورندگان فراهم می‌گردد﴾.

در این آیه‌ی شریفه آشکار است که خداوند آبی را از آسمان فرو فرستاد و به واسطه‌ی آن، بهشت‌هایی را با میوه‌های گوناگون آفرید، همچنین درختی را که از کوه سینا می‌روید خلق کرد که درختی حقیقی است و خدا آن را با آب باران آفریده است و در خوراک از آن استفاده می‌شود؛ همچنین، خداوند بهشت‌هایی را که نخل و انگور و میوه‌های بسیار دارد خلق کرد، از همین رو کوه سینا را چنین وصف کرده که ﴿از آن روغن و نان خورش برای خورندگان فراهم می‌گردد﴾؛ این

۳۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

درخت همان طور که مفسران نیز گفته اند، همان درخت
مبارک زیتون است.

شیخ طبرسی از ابن عباس چنین نقل کرده است:
از آن روغن فراهم می شود یعنی محصول آن با
روغن است، چرا که روغن عصاره ی زیتون است؛
و صبغ، آن چیزی است که خورش واقع می شود،
و نان وقتی در خورش فرو برده می شود رنگ آن را
می گیرد؛ و نان را به روغن می زنند تا به صورت نان
خورش آن را بخورند، و مراد از صبغ در اینجا روغن
است.^۱

اما آیه ی شریفه ای که فرموده است: ﴿این چراغ
با روغنی افروخته می شود که از درخت پر برکت
زیتونی گرفته شده که نه شرقی است و نه غربی [آن
چنان روغنش صاف و خالص است که] نزدیک است
بدون تماس با آتش شعله ور شود﴾. منظور از آن یک

۱. تفسیر مجمع البیان ج ۷، ص ۱۸۴.

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۳۳

درخت حقیقی و مشخص نیست؛ چرا که خداوند این را به عنوان مثال ذکر کرده و درباره‌ی آن گفته است:

﴿مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ﴾ (النور: ۳۵).

﴿مثل نور خداوند همانند چراغدانی است که در آن چراغی باشد، آن چراغ در حبابی قرار گیرد، حبابی شفاف و درخشنده همچون یک ستاره فروزان، این چراغ با روغنی افروخته می‌شود که از درخت پربرکت زیتونی گرفته شده است﴾.

بنابراین، آیا ممکن است این درختی که مردم در خوراک و روغن از آن بهره می‌برند همان مهدی اول باشد؟! و مهدی اول همان درختی باشد که خداوند آن را به عنوان مثال برای نور خود ذکر کرده است؟ اساساً ویژگی منحصر به فرد مهدی اول چیست تا او این خصوصیت را داشته باشد و امامان دیگر نداشته باشند؟!

۳۴ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

علاوه بر این، سخنی که از احمد اسماعیل نقل شد، با سخن دیگری از خود او در تفسیر همین آیه مخالفت دارد! او در جایگاهی دیگر درباره ی این آیه چنین گفته است:

﴿از درخت پر برکت زیتونی گرفته شده که نه شرقی است و نه غربی﴾، یعنی درختی در وسط بهشت که درخت علم محمد و آل محمد است و خدا آدم را از خوردن از آن نهی کرده بود؛ و این که فرموده: ﴿نزدیک است بدون تماس با آتش شعله ور شود﴾ چون کلمات خدا و قرآن است، پس این روغن مدد الهی و همان قرآن می باشد)¹.

اکنون کدام یک از این دو تفسیر صحیح است؟!

۵ - ﴿وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ

حَجًّا ۝﴾ (مریم: ۵۲).

۱. المتشابهات ج ۲، ص ۴۹.

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۳۵

﴿ما او را از طرف راست کوه طور فرا خواندیم،
و او را نزدیک ساختیم و با او سخن گفتیم﴾.

﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي
الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾﴾ (الْقَصص: ۳۰).

﴿هنگامی که به سراغ آتش آمد ناگهان از ساحل
راست وادی در آن سرزمین بلند و پر برکت از میان یک
درخت ندا داده شد که ای موسی منم خداوند،
پروردگار جهانیان﴾.

احمد اسماعیل در تفسیر این دو آیه گفته است:

(درخت همان درخت مبارک در قرآن است که
درخت آل محمد می باشد و شاخه هایش امامان و مهدیین
هستند... طور ایمن و وادی ایمن عبارت است از یمانی
(اولین مهدی از مهدیین)، سرزمین مبارک نیز امام
حسین است. سخن از طور وادی ایمن یعنی یمانی
(مهدی اول) و وادی ایمن طور ایمن از سرزمین مبارک

۳۶ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

یعنی از حسین، که مهدی اول (یمانی) از فرزندان حسین است. زیرا او از فرزندان امام مهدی می باشد. و سرزمین مبارک از آن درخت یعنی از محمد و علی که حسین از محمد و علی است... بنابراین کسی که با موسی سخن گفت خدا بود و سخن گوی موسی حضرت محمد بود و او علی است و سخن گوی موسی مهدی اول (یمانی) بوده است^۱.

این سخنان احمد اسماعیل کاملاً هذیان گویی است. این که گفته است: درخت همان درخت آل محمد است و شاخه هایش امامان و مهدیین هستند، کاملاً باطل است. چون ظاهر آیه ی مبارکه این است که خداوند ندایی حقیقی را خلق کرد که از درخت برمی خاست، و با آن پیامبرش موسی را مورد خطاب قرار داد، و موسی آن ندا را شنید. این معنا ندارد که موسی از درخت آل محمد صدا زده شده باشد.

۱. المتشابهات ج ۴، ص ۱۲۶.

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۳۷

و این که گفته است طور ایمن و وادی ایمن همان
یمانی (مهدی اول از مهدیین) است نیز هذیانی آشکار
است. چرا که در این صورت، معنی آیه چنین خواهد
بود که خدا موسی را از جانب مهدی اول صدا زد،
و این سخنی است که هیچ عاقلی آن را نمی گوید!

ضمن آن که در آیه ی دوم تصریح شده است که ندای
الهی از جانب ساحل راست وادی بوده است و نمی دانیم
ساحل احمد اسماعیل که موسی از آنجا صدا زده شد چیست؟!

و این که احمد گفته است که سرزمین مبارک همان
حسین است نیز موجب خنده ی زنِ فرزند مرده است.
چرا که به این ترتیب مهدی اول جانب راست امام
حسین خواهد بود و معنی آیه چنین خواهد شد:
خداوند موسی را از درخت ندا داد یعنی از درخت آل
محمد، امّا نه از تمام درخت و بلکه از سمت راست طور
که مهدی اول است در سرزمین مبارک که حسین
است. یعنی مهدی اول در امام حسین است!

۳۸ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

و همانطور که بیان شد، هر عاقلی چنین سخنی را
هذیان، و نه تفسیر آیات قرآن، خواهد شمرد.

اما سخن احمد اسماعیل که گفته است: (وادی
ایمن طور ایمن از سرزمین مبارک یعنی حسین است
و پس مهدی اول (یهانی) از فرزندان حسین است)،
مخالف ظاهر آیه است چرا که خداوند فرموده است: از
ساحل راست وادی در سرزمین مبارک؛ یعنی وادی
راست در سرزمین مبارک موجود است، نه آن که از
سرزمین مبارک باشد تا آن که چنین تفسیر شود که
مهدی اول از امام حسین است.

علاوه بر این، چگونه سخن گوی موسی محمد یا
علی یا مهدی اول باشد در حالی که خدا می فرماید:
﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۴)
﴿و خداوند با موسی سخن گفت﴾ همچنین، ندای الهی
این بوده است: ﴿يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۳۰)
آیا ممکن است چنین ندایی از جانب غیر خدا باشد؟

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۳۹

۶ - ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (هود: ۷).

﴿او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید و عرش او بر آب قرار داشت تا شما را آزمایش کند که کدام یک عملتان بهتر است﴾.

از هذیان گویی‌های دیگر احمد اسماعیل، تفسیرش درباره‌ی این آیه است. او گفته است:

(عرش همان قرآن و آب همان محمد است، نور خدای متعال در آسمان‌ها و زمین و در مخلوقات جاری است همانطور که آب در رودها جریان دارد).^۱

بنابر سخن احمد اسماعیل، معنی آیه چنین خواهد بود: خدا هنگامی که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید، قرآن بر محمد قرار داشت! نمی‌دانیم فایده و اهمیت چنین سخنی چیست؟!

۱. المتشابهات ج ۲، ص ۶۵.

۴۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

با جست و جو در سخنان احمد اسماعیل در تفسیر آیات قرآن، اموری عجیب و شگفت ملاحظه خواهد شد که هرگز هیچ شخص عاقلی نمی تواند بپذیرد که چنان سخنانی از فردی مدّعی امامت و مهدویت صادر شده است.

ما به همین مقدار اکتفا می کنیم و آنچه بیان شد برای کسی که عقل دارد، و با حضور گوش فرا دهد کافی است.

خطاهای احمد اسماعیل در لغت ونحو عربی:

درباره ی اشتباهات فاحش احمد اسماعیل در لغت و نحو سخن بسیار است، به حدّی که می توان گفت در تمام کتاب ها، بیانیه ها و فایل های صوتی او خطاهایی بسیار و فاحش در نحو عربی وجود دارد.

پیشتر گفتیم که یکی از مهم ترین بیانیه های احمد، خطابه ی صوتی اوست که آن را برای طلاب حوزه

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۴۱

علمیه نجف اشرف و قم مقدسه ایراد کرده و سابقاً اشتباهات آن را در خواندن بخشی از آیات قرآن ذکر کردیم. اکنون باید گفت که اشتباهات لغوی و نحوی فاحش احمد در این سخنرانی فوق حد شمارش است، با آن که احمد اسماعیل از ترس رسوایی عادت دارد که آخر کلمات را ساکن ادا کند^۱.

در اینجا به نمونه‌هایی از خطاهای نحوی احمد اسماعیل در بیانیه‌اش^۲ می‌پردازیم:

۱ - (وَأَمَّا الْعِترَةُ فَقَدْ ذُرُوْتُمْ حَكْمَتَهُمُ الْيَمَانِيَّةُ وروایاتهم الربّانیَّة ذرو الریح للهشیم).

۱. آخر کلمات عربی اعراب دارد که بسته به نقش و موقعیت آن متفاوت است. احمد اسماعیل چون دانش عربی‌اش از طلاب مبتدی و بلکه عامی‌ترین عوام نیز کمتر است و نمی‌تواند در اکثر موارد نقش و اعراب عبارات را به درستی تشخیص دهد، در سخنان خود اکثراً آخر کلمات را در جمله‌ها ساکن ادا می‌کند! (مترجم).

۲. در این بحث چون خطاها صرفاً به نحو عربی مربوط می‌شود، نیازی به ترجمه عین عبارات احمد نبوده است. (مترجم).

۴۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

احمد در این عبارت، کلمه (روایاتهم) را به صورت منصوب ذکر کرده و حرف تاء را با نصب خوانده است. حال آن که نصب کلمه مورد نظر در این جا با کسره باید باشد^۱.

۲ - (تقولون إِنَّ رَوَايَاتَهُمُ التِّي وَصَفُونِي بِهَا لَيْسَتْ حِجَّةً وَوَصِيَّةٌ رَسُولُ اللَّهِ بِالْأُمَّةِ وَبِیْ وَبِالْمُهْدِيِّينَ لَيْسَتْ حِجَّةً وَمَعْرِفَةُ الْقُرْآنِ وَطُرُقُ السَّمَاوَاتِ لَيْسَتْ حِجَّةً).

احمد اسماعیل در این جملات، کلمه (روایات) را با فتحه خوانده در حالی که باید با کسره منصوب شود؛ همچنین کلمه ی (حِجَّة) را با کسر حرف حاء ادا کرده و سه بار این خطا را تکرار کرده است در حالی که صحیح آن با ضمه و به صورت (حُجَّة) است. فرق بین حُجَّة و حِجَّة این است که حُجَّة (حُجَّت) آن چیزی

۱. در زبان عربی جمع مؤنث سالم، هنگام نصب به جای فتحه باید کسره بگیرد و به اصطلاح منصوب به کسره می شود. (مترجم).

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۴۳

است که علیه دشمن به آن استدلال می‌کنند و احمد نیز در کلام خود قصد گفتن همین را داشته است، امّا حِجَّة [که احمد اسماعیل سه بار به کار برده] به معنی سال است؛ چنان که در قرآن کریم آمده است:

﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُكَيِّدَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ﴾ (القصص: ۲۷).

﴿[شعیب] گفت: من می‌خواهم یکی از این دو دخترم را به همسری تو در آورم به این شرط که هشت سال برای من کار کنی﴾.

اکنون بنگرید که چگونه معنای کلام احمد اسماعیل، بدون اینکه خودش بفهمد به کلی دگرگون شده است!

۳ - (والْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ فِي التَّوْرَةِ مَكْتُوبٌ: تَوَكَّلْ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِكَ وَلَا تَعْتَمِدْ عَلَىٰ فِهْمِكَ).

این نیز از دیگر خطاهای فاحش احمد است، چرا که اولاً کلمه‌ی حق را مرفوع ادا کرده، در حالی که

۴۴ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

منصوب است، چرا که پیش از آن کلمه (أقول) در تقدیر است. ثانیاً حرف باء را در کلمه‌ی مکتوب ساکن آورده، در حالی که صحیح آن منصوب با تنوین نصب (مکتوباً) است. ثالثاً حرف لام را در کلمه‌ی (كُلِّ) ساکن کرده و کلمه‌ی (قلبك) را نیز به صورت منصوب آورده، حال آن که قلب در عبارت مورد نظر مضاف الیه است و باید مجرور باشد (قلبك)، و رابعاً کلمه‌ی (فهمك) را نیز منصوب ادا کرده، حال آن که مجرور به حرف جرّ (علی) است و باید (فهمك) خوانده شود.

۴ - (من بیده ملکوت السماوات والأرض).

احمد در اینجا کلمه‌ی (سماوات) را به رفع خوانده در حالی که مضاف الیه است و باید مجرور خوانده شود.

۵ - (هل كان أحد فی زمن الإمام الصادق رأى رسول الله حتّى يقول الإمام الصادق من أراد أن یرى رسول الله بالرؤیا فلیفعل کذا وکذا).

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۴۵

احمد در این عبارات کلمه‌ی (رسول) را دو بار آورده است. یک بار به آن رفع داده و بار دیگر آن را مجرور خوانده و هر دو بار اشتباه کرده است. ادای صحیح این کلمه در هر دو جایگاه، با نصب است چرا که در هر دو مورد نقش مفعول را دارد.

۶ - (قال الامام: إِنَّ كَلَامَنَا فِي النُّومِ مِثْلُ كَلَامِنَا فِي الْيَقَظَةِ).

احمد اسماعیل در این جا کلمه‌ی (مثل) را منصوب کرده است حال آن که باید مرفوع باشد، چون خبر حرف (إِنَّ) است.

۷ - (أَلَمْ يَقْبَلِ رَسُولُ اللَّهِ إِيمَانَ خَالِدِ بْنِ سَعِيدِ الْأُمَوِيِّ لِأَنَّهُ رَأَىٰ رُؤْيَا؟ أَلَمْ يَقْبَلِ رَسُولُ اللَّهِ إِيمَانَ يَهُودِي رَأَىٰ رُؤْيَا بِمُوسَىٰ بْنِ عِمْرَانَ؟).

احمد در این عبارات دو بار کلمه‌ی (رسول) را مجرور خوانده است در حالی که در هر دو جایگاه باید مرفوع خوانده شود چون هر دو بار فاعل بوده است.

۴۶ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

۸ - (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، مَا أَثْقَلَ الدُّنْيَا فِى كَفَّةٍ مِّيزَانِكُمْ).

این نیز از اشتباهات فاحش احمد اسماعیل است. او در این عبارات، کلمه‌ی (كَفَّةً) را منصوب خوانده در حالی که مجرور به (فی) است و علامت جرّ آن نیز باید کسره باشد.

۹ - (الحسینُ فداءُ عرشِ الله سبحانه وتعالى).

در اینجا نیز کلمه‌ی (فداء) را منصوب خوانده است در حالی که باید مرفوع باشد چون خبر است.

۱۰ - (وواجه الحسینُ العلماءَ غیرِ العاملين).

در اینجا کلمه‌ی (غیر) را مجرور خوانده در حالی که باید منصوب باشد؛ چون این کلمه در عبارت مورد نظر صفت کلمه‌ی العلماء است که آن نیز منصوب است.

۱۱ - (وواجه الحسینُ فی کربلاءِ الدنیا

وزخرِفها).

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۴۷

کلمه‌ی (زخرف) را در این عبارت مجرور خوانده
در حالی که منصوب باید باشد چون معطوف بر
کلمه‌ی منصوب (دنیا) است.

۱۲ - (وَأَيَّ خِصَاصَةٍ كَانَتْ خِصَاصَةُ الْعَبَّاسِ،
وَأَيَّ إِثَارٍ كَانَ إِثَارُهُ؟).

احمد در این عبارات کلمه‌ی (خصاصة) را مجرور
خوانده در حالی که باید مرفوع باشد، چون اسم (کان)
است. همچنین، کلمه‌ی (إِثَارَهُ) را منصوب خوانده در
حالی که این مورد نیز اسم (کان) است و باید مرفوع
بیاید.

۱۳ - (وَلَقَدْ انْتَصَرَ الْحُسَيْنُ وَأَصْحَابُهُ فِي هَذِهِ
الْمُوَاجَهَةِ).

این نیز از خطاهای فاحش احمد است. چرا که
کلمه‌ی (أَصْحَابَهُ) را منصوب خوانده، در حالی که
چون معطوف بر حسین است و کلمه‌ی حسین مرفوع
است، اصحاب نیز باید مرفوع بیاید.

۴۸ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

۱۴ - (وَأَمَّا الدُّنْيَا وَزَخْرِفُهَا فَقَدْ طَلَّقَهَا الْحُسَيْنُ وَأَصْحَابَهُ وَسَارُوا فِي رَكْبِ الْحَقِيقَةِ).

احمد در این عبارت کلمه‌ی (زخرفها) را مجرور خوانده، در حالی که این کلمه‌ی بر کلمه (دنیا) عطف شده و چون (دنیا) مرفوع است، زخرفها نیز باید مرفوع بیاید. همچنین کلمه‌ی (أَصْحَابَهُ) را منصوب خوانده در حالی که چون عطف بر کلمه‌ی (حسین) شده و کلمه‌ی (حسین) مرفوع است، (أَصْحَابَهُ) نیز باید مرفوع بیاید.

۱۵ - (مِيزَانُ الشَّهَادَةِ الَّتِي شَهِدَهَا الْحُسَيْنُ وَأَصْحَابَهُ بِدَمَائِهِمْ).

احمد در اینجا نیز کلمه‌ی (أَصْحَابُ) را منصوب آورده در حالی که باید مرفوع باشد، چون بر (حسین) عطف شده و کلمه‌ی (حسین) در اینجا مرفوع است.

۱۶ - (إِنَّ هَؤُلَاءِ الْعُلَمَاءَ غَيْرِ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ يُؤَيِّدُونَ حَرِّيَّةَ أَمْرِيكَ وَدِيمُوقَرَاتِيَّهَا أَحْرَارًا. فَلَوْ كَانُوا عِبِيدًا لِلَّهِ لَاسْتَحُوا مِنَ اللَّهِ).

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۴۹

این نیز از اشتباهات فاحش دیگر احمد اسماعیل است. چرا که اولاً کلمه‌ی (غیر) را در این عبارات مجرور خوانده، در حالی که باید با فتحه منصوب باشد، چرا که صفت کلمه‌ی (العلماء) است و این کلمه نیز منصوب است. ثانیاً به کلمه‌ی (دیموقراطیتها) جر داده و آن را با کسره خوانده است در حالی که باید فتحه بگیرد، چرا که بر کلمه‌ی (حرّیّة) عطف شده و این کلمه منصوب است. ثالثاً کلمه‌ی (احرار) را منصوب آورده، حال آن که باید مرفوع باشد چون خبر (إنّ) است. رابعاً گفته است: (لاستَحُوا) که غلط است و صحیح آن (لاستَحِیُوا) می‌باشد.

آنچه بیان شد، اندکی از اشتباهات احمد اسماعیل، آن هم تنها در يك سخنرانی بوده است. قابل توجه است که در بررسی عبارات، از این که او آخر اکثر کلمات سخنانش را ساکن می‌کند صرف نظر کرده‌ایم. همچنین باقی سخنرانی او را نیز بررسی نکردیم، چون

۵۰ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

ملال آور است و بیان تمام خطاهای آن، موجب خستگی خواننده گرامی خواهد شد.

اگر در کتب دیگر احمد اسماعیل و دیگر بیانیه های او جستجو کنیم، خطاهای نحوی او بسیار زیاد خواهد شد؛ تقریباً هیچ فایل صوتی او را نمی توان یافت که در هر سطر تمی از اشتباهات فاحش لغوی یا نحوی باشد! هر کس با علم نحو آشنایی داشته باشد و سخنان احمد اسماعیل را بشنود، یقین خواهد کرد که او شخصی جاهل به قواعد زبان عربی است. این چه امام معصومی است؟!

شگفت است که ناظم العقیلی، یکی از یاران او، در این زمینه چنین توجیهی آورده است:

(ای حسن نجفی! آیا امکان دارد که احمد الحسن تشخیص ندهد که حروف جر به اسامی نصب می دهند یا جر می دهند؟ این امر بر کسی که پایین ترین مرتبه ی علمی را هم داشته باشد پوشیده نیست. مایلیم به تو خبر

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۵۱

بدهم که در دانش‌های زبان عربی، کسی به گرد احمد الحسن هم نمی‌رسد و او از تو و سروران تو به عربی آشناتر است، امّا ایشان در نوشته‌هایشان آن قدر که روی روشن ساختن معنا و قدرت استدلال و برهان‌آوری تمرکز می‌کند، بر این موضوع تمرکز ندارد. و اشتباهاتی که تو به مسخره گرفته‌ای معنی را تغییر نمی‌دهند، و عمده‌ی آن از زیاده روی‌های لغوی است که بیش از آنچه سود بخشد، زیان آور بوده و از مبالغه در لغت است که اهل بیت علیهم‌السلام از آن نهی نموده‌اند)^۱.

پوشیده نیست که چنین توجیهاتی واقعاً سخیف است و تنها از شخص معاند و لجباز بر می‌آید. مشاهده شد که احمد اسماعیل کلماتی که با حروف جاژه مانند (فی) و (علی) مجرور بود را منصوب خوانده است،

۱. الرد الأحسن فی الدفاع عن أحمد الحسن ص ۹؛ الجواب المنیر عبر الأثر ج ۴ - ۶، ص ۱۳۸.

۵۲ پاسخ های روشن به احمد اسماعیل بصری

و مثلاً گفته (فِي كَفَّةٍ مِيزَانِكُمْ) یا (وَلَا تَعْتَمِدْ عَلَىٰ فَهْمِكَ)، و این نشان می دهد که احمد اسماعیل از کمترین مراتب علمی نیز پایین تر است.

همچنین این که ناظم العقیلی گفته است احمد اسماعیل در این زمینه زیاد تمرکز نمی کند، گواهی بر ضعف تمرکز احمد است؛ واضح است که ما از او نه زیادی تمرکز، که تنها کمترین توجه و دقت را می خواهیم. به این شکل که مرفوع را مرفوع بخواند و منصوب را منصوب و مجرور را مجرور، و نه بیش از این!

اما این که عقیلی ادعا کرده که اشتباهات احمد اسماعیل معنا را تغییر نمی دهد نیز صحیح نیست. چنان که نقل شد، یکی از اشتباهات احمد که موجب تغییر معنا می شود این است که او گفته است: (أَمَّا الدُّنْيَا وَزَخْرِفُهَا فَقَدْ طَلَّقَهَا الْحُسَيْنُ وَأَصْحَابُهُ). احمد در این عبارت کلمه (أَصْحَاب) را منصوب آورده در حالی که

اشتباهات احمد اسماعیل در قرآن (تفسیر و زبان عربی) ۵۳

مرفوع است، چون بر کلمه (حسین) عطف شده است.
احمد خواسته بگوید که حسین عَلَيْهِ السَّلَام و یارانش دنیا را
طلاق دادند، امّا با منصوب کردن کلمه (أصحاب)،
معنای عبارت چنین شده است: حسین عَلَيْهِ السَّلَام دنیا
و اصحابش را طلاق داد! و این معنایی نادرست است.

امّا این ادّعای عقیلی که کسی در دانش‌های زبان
عربی به گرد احمد الحسن نمی‌رسد، از لجاجت‌های
ناپسندی است که حتی ارزش پاسخگویی ندارد.

